

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de setembre del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIERE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de X., S.A. va formular demanda, en data de registre 4-07-2014, envers els Srs. E.C.R. i C.R.B., en virtut de la qual demana la condemna solidària dels defenents a l'abonament de les quantitats de 226,45 i 598.939,47 euros, amb més els interessos i amb imposició de les costes processals.

Per Aute de 19-02-2015 es va acordar suspendre la tramitació dels presents autes civils respecte del fallit Sr. E.C.R.

En data 17-04-2015 la Sra. C.R.B. va articular l'excepció de litispendència i, subsidiàriament, qüestió prèvia de prejudicialitat civil.

II.- En data 11.12.2015 es va dictar Aute amb la següent part decisòria:

“ACORDA: Primer.- Desestimar l'excepció dilatòria de litispendència i la petició de suspensió dels presents autes per causa de prejudicialitat civil, plantejades per la Sra. C.R.B., per escrit de data 17 d'abril de 2015.

Segon.- Imposar a la part agent incidental les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i procurador, a acreditar en període d'execució de la present resolució.

Tercer.- Notificar el present Aute a les parts interessades”.

III.- La part defenent va formular recurs contra la resolució d'instància i, per escrit de conclusions de data de registre 8-04-2016, va articular escrit de conclusions, en mèrits del qual i dels arguments exposats en el mateix, sol·licita la revocació de l'Aute dictat a la instància.

Pel contrari, la representació processal de la part agent va presentar escrit de contesta a les conclusions, de data 28-04-2016, en el que, en consonància amb els arguments manifestats, sol·licita la desestimació del recurs amb imposició a la part recurrent de les costes processals d'aquesta alçada.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els que la part defenent fonamenta el seu recurs són els que segueixen. En primer terme, entén que l'excepció de litispendència ha de ser acollida, atès que concorren els seus requisits. Així afirma que les mateixes quantitats que es reclamen al Sr. E.C.R. i a la Sra. C.R.B. es demanen en el marc de la fallida del Sr. E.C.R. i de la mercantil M., S.A. i quant a la litispendència material entén que si es tramiten els presents autes això comportaria que la Sra. C.R.B. pogués ésser

condemnada a satisfer un deute ja cobrat o en procés de cobrar en el procediment concursal.

En segon terme, subsidiàriament, sol·licita l'estimació de la qüestió de prejudicialitat civil per quant considera que l'entitat financera reclama la totalitat de la suma a ambdues parts. I com que el crèdit ha estat denegat en la fallida, però l'entitat financera ha recorregut, encara existeix risc de duplicitat de reclamacions. Afirmar que la resolució que invoca l'Aute no és aplicable perquè es tractava d'una excepció de litisconsorci passiu necessari i de fiadors solidaris.

En darrer terme, exposa que si no s'estimen les excepcions no procedeix fer imposició de les costes processals, ja que la Sra. C.R.B. no ha actuat de mala fe sinó només a evitar una duplicitat d'accions.

II.- Quant a l'excepció de litispendència, la doctrina d'aquesta Sala esdevé reiterada en el sentit d'exigir per la seva estimació, que concorri una triple identitat: parts, objecte del procés i causa petendi. Si aquestes consideracions es traslladen al cas present, la resolució dictada a la instància ha de ser confirmada, tota vegada que, per una banda, els objectes dels processos són diferents: reclamació de quantitat a dos deutors solidaris i fallida, i per l'altra, les parts tampoc són idèntiques, tota vegada que el procés concursal mai s'ha adreçat contra la Sra. C.R.B.

La manca de concurrència dels pressupòsits de l'excepció de litispendència justifica la seva desestimació, tant des del punt de vista formal com material, sense perjudici que l'argument emprat per la litispendència material, referent a la duplicitat de reclamacions, pugui ésser examinat, en seu de prejudicialitat civil.

III.- Pel que es refereix a la qüestió de prejudicialitat civil, aquesta Sala ha tingut ocasió de pronunciar-se en diverses ocasions de manera favorable a la seva admissió en l'ordenament jurídic processal andorrà com un expedient que permet la suspensió d'un procés civil en tant es resol l'extrem prejudicial, el qual es considera necessari per a la resolució del fons.

En el present cas, la doctrina de l'Aute d'aquesta Sala, de data 26-03-2013, resulta plenament aplicable. En efecte, encara que es tractés en aquell cas de fiadors solidaris i que l'excepció plantejada fos la de litisconsorci passiu necessari, el que resulta rellevant és que els deutors s'han vinculat envers el creditor de forma solidària, la qual cosa significa que aquest gaudeix del ius variandi (Codi 8,40,2), que li permet exercitar l'acció contra tots els deutors. En aquest cas, suspesa la present reclamació contra un dels deutors per haver estat declarat en fallida (El Sr. E.C.R.), es pot continuar l'exercici de la pretensió pel creditor solidari contra els altres deutors (en aquest cas la Sra. C.R.B.). I el caràcter solidari del crèdit impedeix que es pugui entendre que la continència de la causa es troba dividida o que pugui triomfar l'excepció de litisconsorci o de prejudicialitat.

En efecte, el risc que existeixi una duplicitat de reclamacions, en el present procediment i en el procediment de fallida, respecte deutors diferents, encara que units pel vincle de solidaritat, resta salvaguardat pel fet que el creditor si bé es pot adreçar per la totalitat del deute envers els diferents deutors solidaris, això no el legitima a obtenir el pagament total dels dos deutors alhora, sinó que percebut la totalitat del crèdit no pot ja dirigir-se contra els altres deutors solidaris i és el que ha pagat el que ha d'anivellar la seva posició econòmica mitjançant les accions de reemborsament previstes (subrogació i retorn).

Consegüentment, també aquest motiu es desestima.

IV.- I finalment, pel que fa a les costes processals de la instància, encara que la recurrent afirmi que no ha actuat de mala fe i adreçada a evitar una duplicitat d'accions, el cert és que ha articulat dues excepcions diverses per a paraitzar el present procediment, les quals han estat desestimades. Aleshores, i en virtut del criteri del venciment objectiu, les costes de primera instància li han de ser imposades (Codi 7,51,5), sense que s'apreciïn circumstàncies que poden justificar la no imposició, d'acord amb allò que es preveu a la Novel·la 82, cap. X, com serien dubtes de fet o de dret en la resolució de la present controvèrsia.

Pel que fa a les costes d'aquesta alçada, la desestimació del present recurs motiva la imposició a la part recurrent de les costes processals.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la Sra. C.R.B. contra l'Aute de data 28-06-2016, dictat per l'Hble. Tribunal de Batlles i confirmar íntegrament la seva part decisòria. Procedeix imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-